

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **Z. S.**, zast. Mgr. Dominikou Kovaříkovou, advokátkou se sídlem Riegrova 337/14, Olomouc, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o námitce podjatosti samosoudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Martině Radkové podané žalobcem v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2009, č. j. X,

t a k t o :

Samosoudkyně JUDr. Martina Radková **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 72 Cad 9/2009.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce, zastoupený obecnou zmocněnkyní R. S., bytem Z. 630/11, O., „dosílací adresa“ N. 249, okr. U. H., podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2009, č. j. X, jímž mu byl odňat sirotčí důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud v Ostravě mu usnesením ze dne 14. 8. 2009, č. j. 72 Cad 9/2009 - 13, ustanovil pro řízení o podané žalobě zástupce, advokátku Mgr. Dominiku Kovaříkovou.

Podáním ze dne 18. 9. 2009 (doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 21. 9. 2009), učiněným prostřednictvím své advokátky Mgr. Dominiky Kovaříkové, namítl žalobce podjatost samosoudkyně JUDr. Martině Radkové. Podle žalobce je samosoudkyně JUDr. Martina Radková podjatá jednak proto, že převzala řízení po JUDr. Bohuslavě Drahošové, která již rozhodovala o odnětí sirotčího důchodu ve věci vedené pod sp. zn. 19 Ca 20/2003, a jednak z důvodu, že obecné zmocněnkyni bylo doručováno na adresu N. 249, okr. U. H., a nikoli na adresu trvalého pobytu. Žalobce v tomto postupu spatřuje úmyslné jednání samosoudkyně s cílem ovlivnit výsledek řízení v jeho neprospěch.

Samosoudkyně JUDr. Martina Radková ve vyjádření ke vznesené námitce uvedla, že řízení vedené Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 72 Cad 9/2009 bylo zahájeno okamžikem, kdy mu napadla žaloba, tj. dne 29. 6. 2009. Podle platného rozvrhu práce Krajského soudu v Ostravě ve znění dodatku č. 6 napadají věci žalobců s bydlištěm v okrese Olomouc týkající se důchodového zabezpečení nové samosoudkyni JUDr. Martině Radkové. V dané věci je tak zákonnou soudkyní od počátku řízení. K další výtce podotkla, že obecné zmocněnkyni bylo doručováno na jinou adresu než adresu trvalého bydliště, protože jak na obálce žaloby tak v příložené plné moci (č. 1. 2 a 3 spisu) byla uvedena dosílací adresu N. 249, okr. U. H., na které také obecná zmocněnkyně převzala veškeré doručované zásilky. Dále zdůraznila, že se necítí podjatá, nemá k účastníkům řízení žádný vztah a nejsou jí známy ani žádné další okolnosti, které by ji vylučovaly z projednávání a rozhodování uvedené věci.

Nejvyšší správní soud se zabýval námitkami, které žalobce vznesl, a dospěl k názoru, že jsou nedůvodné.

Podle § 8 odst. 1 soudního řádu správního jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud podotýká, že důvodem pro vyloučení soudce může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě nebyla zjištěna žádná z těchto skutečností, žalobce ostatně podobné skutečnosti ani netvrdil.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že v dané věci je rozhodující znění § 8 odst. 1 třetí věta s. ř. s., podle níž „*důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Žalobce brojil proti způsobu, kterým jsou mu v této věci doručovány soudem (na základě pokynu samosoudkyně) zásilky, což je nepochybně námitkou proti postupu soudce v řízení o projednávané věci. Již jen z tohoto důvodu je tato námitka nedůvodná. Námitka, že v dané věci má rozhodovat JUDr. Bohuslava Drahošová, protože již rozhodovala o odejmutí sirotčího důchodu ve věci vedené pod sp. zn. 19 Ca 20/2003, a nikoli JUDr. Martina Radková, je námitkou příp. nesprávného obsazení soudu. Obě výše uvedené námitky se však zcela mýjí se smyslem institutu vyloučení soudců, který má zabránit, aby o věci rozhodovali soudci, kteří k ní mají užší osobní vztah, neboť by mohly vzniknout pochybnosti o nestrannosti výkonu soudní moci. Není totiž přípustné, aby tento institut byl zneužíván ke vznášení protestů proti postupu soudce ve věci, neboť k tomu má žalobce k dispozici jiné instituty jako je stížnost předsedovi soudu nebo kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve věci samé [kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. c) a d) s. ř. s.].

Protože uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti žalobce nenamítá, Nejvyšší správní soud rozhodl, že soudkyně JUDr. Martina Radková není vyloučena z projednávání a rozhodování této věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Brně dne 22. října 2009

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu